

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓

อ.พ. ๕/๒๕๕๓

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกรัฐสภา

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีผู้เสนอเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้นจำนวน ๗ ฉบับ คือ

๑. เสนอโดยคณะรัฐมนตรีชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓

๒. เสนอโดยนางวารุณี สุวรรณปริสทธิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒

๓. เสนอโดยนายทวิวัฒน์ ฤทธิ์ฤาชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคภูมิใจไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒

๔. เสนอโดยนายอำนาจ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๒ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

๕. เสนอโดยนางผ่องศรี ชาราภุมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

๖. เสนอโดยนายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

๗. เสนอโดยนายวิฑูรย์ บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๕,๐๐๐ คน เป็นผู้เสนอ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓

ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

โดยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติทั้งเจ็ดฉบับไปพร้อมกัน ในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ โดยลงมติ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งเจ็ดฉบับ พร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียง ๓๕๙ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี และงดออกเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ คณะหนึ่ง จำนวน ๔๘ คน เพื่อพิจารณา ในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการและในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่ง คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยพิจารณาในวาระที่สองเรียงตามลำดับ มาตราและลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วย กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียง ข้างมาก กล่าวคือ ลงมติเห็นชอบ ๓๖๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และงดออกเสียง ไม่มี และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีหลักการ และเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการ จัดการศึกษาชั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการการศึกษาชั้นพื้นฐานกำหนดเขต พื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและ สนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น (เพิ่มมาตรา ๓๘ วรรคห้า)

เหตุผล

โดยที่การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีระบบการบริหาร และการจัดการศึกษาของทั้งสองระดับรวมอยู่ใน ความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษา ชั้นพื้นฐานเกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหา การพัฒนาการศึกษา สมควรแยกเขตพื้นที่ การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัด

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้ ได้ประมวลและรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๓ โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา
กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ
เป็นผู้เสนอ)
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายอำนาจ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ
เป็นผู้เสนอ)
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ
เป็นผู้เสนอ)

- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายวิชาญ บรินุวรรณทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๕,๐๐๐ คน เป็นผู้เสนอ)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ลงมติเห็นชอบแล้ว

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
พฤษภาคม ๒๕๕๓

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิชา ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ ฟั่นทองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวสมสมร นาคนาค นิติกร ๖
นางสาวสุวรรณา พรหมพิมพ์ วิทยากร ๖
นางรัตติกายนต์ บุชรวิงษ์ เจ้าพนักงานธุรการ ๒
นางสาวกาญจนา พาลดีหลด เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๓
กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๕๒๕๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๕๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา.....	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
• ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑
• สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๖
• ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๙
๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง	๙
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง	๑๖
๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง และวาระที่สาม	๑๗
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา	๑๙
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม	๒๐
ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๖ กับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๒๑
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
• คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย	๒๕
• สรุปสาระสำคัญของหลักการในร่างกฎหมาย	๒๘
• บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๒๙

ภาคผนวก :

- : พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๒๕)
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (๓๒)
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย
กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (๓๙)
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายอำนาจ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
กับคณะ เป็นผู้เสนอ)..... (๔๕)
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางผ่องศรี ชาราภุมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (๕๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (๕๘)
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายวิฑรยา บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
จำนวน ๑๕,๐๐๐ คน เป็นผู้เสนอ) (๖๔)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร (๗๐)
- : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว (๘๑)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีผู้เสนอเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมจำนวน ๗ ฉบับ คือ

๑. เสนอโดยคณะรัฐมนตรีชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓

๒. เสนอโดยนางวรศลี สุวรรณปริสุทธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒

๓. เสนอโดยนายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤชาชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคภูมิใจไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒

๔. เสนอโดยนายอำนาจ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๒ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

๕. เสนอโดยนางผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

๖. เสนอโดยนายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๓ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

๗. เสนอโดยนายวิฑรยา บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๕,๐๐๐ คน เป็นผู้เสนอ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

• • • • •

การเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับ มีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน
ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่
การศึกษาเพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษา
เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มมาตรา ๓๘ วรรคห้า)

เหตุผล

โดยที่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษา
และระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีระบบการบริหารและการจัดการศึกษาของทั้งสองระดับรวมอยู่ใน
ความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาการพัฒนาการศึกษา สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษา
ออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและ
การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษา
และมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งเจ็ดฉบับไปพร้อมกัน
ในวาระที่หนึ่งขั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗
(สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ทั้งเจ็ดฉบับพร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียง ๓๕๔ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี และงดออกเสียง
๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่ง จำนวน ๔๘ คน เพื่อพิจารณาในวาระ
ที่สองขั้นคณะกรรมการ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา
และกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๔๘ คน ประกอบด้วย

*๑. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายภิรมย์ พลวิเศษ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นางวรศุลี สุวรรณปรีสุทธิ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นายนิมิตต์ วาบา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗. นายวิฑูรย์ บริบูรณ์ทรัพย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
๘. นายประกอบ รัตนพันธ์	โฆษกคณะกรรมการ
๙. นายสถาพร มณีรัตน์	โฆษกคณะกรรมการ
๑๐. นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	โฆษกคณะกรรมการ
๑๑. ว่าที่พันตรี สรชาติ วิชย สุวรรณพรหม	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒. นายวัชรินทร์ ศรีบูรินทร์	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. นางสาวผ่องศรี ชารามูมิ	เลขานุการคณะกรรมการ
๑๔. นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
*๑๕. นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๑๖. นางชนากานต์ ยืนยง	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สาม
๑๗. นายกมล บุญประเสริฐ	๑๘. นายกล้าศักดิ์ จิตต์สงวน
๑๙. นายกัมพล สุภาพงษ์	*๒๐. นายกิตติพร อินทะสีดา
๒๑. นายกิตติรัตน์ มังคละศิริ	๒๒. นายขจิตร ชัยนิคม
๒๓. นายจารึก ศรีเลิศ	๒๔. นายชาติรี ชำปะวัง
๒๕. นายธวัชชัย ชำแก้ว	๒๖. นายนิคม เชาว์กิตติโสภณ
๒๗. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	*๒๘. นายประเสริฐ งามพันธุ์
๒๙. นายปริญญา โพธิ์	๓๐. นายพีระเพชร ศิริกุล
๓๑. นางสาวรัชดา ธนาดิเรก	๓๒. นายลัดทา ชนะภัย
๓๓. นายวิชาญ มีนชัยนันท์	๓๔. นายวิทยา ทรงคำ
๓๕. นางสาวศรีพรรณ เวียนทอง	๓๖. นายศรีสมบัติ ภูมิเขียว

*หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

๓๗. นายสุภชัย ศรีหาล้า	๓๘. นายสงบ มณีพรหม
๓๙. นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์	๔๐. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล
๔๑. นายสมพงษ์ แคนยุกต์	๔๒. นายสมพงษ์ มะใบ
๔๓. นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์	๔๔. นายสุรัชย์ ตรีไพบูลย์
๔๕. นายสุวัฒน์ อ้นใจกล้า	* ๔๖. นายเสน่ห์ ชาวโต
๔๗. นายอภิชาติ การิกานจน์	๔๘. นายอาคม เอ่งฉ้วน

เมื่อคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมด้วยพร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร* และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) ในวันพุธที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๓ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันพุธที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๓ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก กล่าวคือ ลงมติเห็นชอบ ๓๖๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง งดออกเสียง ไม่มี และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป* เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๓

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดหรือจะเสนอให้วุฒิสภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖*

* โปรดดูรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ในภาคผนวก หน้า (๗๐)

* โปรดดูร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ในภาคผนวก หน้า (๘๑)

* ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ กำหนดว่า "ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินั้นดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป"

ซึ่งในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๔
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ได้พิจารณาและเห็นควรมอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา
เป็นผู้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบ
ในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้
เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ต่อไป

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษา เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มมาตรา ๓๘ วรรคห้า)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีระบบการบริหารและการจัดการศึกษาของทั้งสองระดับรวมอยู่ใน ความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาการพัฒนาการศึกษา สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษา ออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหาร และการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียน ในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

• • • • •

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๕.๑ กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษา
ชั้นพื้นฐานแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา
โดยสถานศึกษาที่จัดการศึกษาชั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา
ได้กำหนดให้อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้ยึดระดับการศึกษาของสถานศึกษานั้นเป็นสำคัญ
(ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาชั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาชั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา

ในกรณีที่สถานศึกษาใดจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับ มัธยมศึกษา การกำหนดให้สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้ยึดระดับการศึกษา ของสถานศึกษานั้นเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ การศึกษาชั้นพื้นฐาน

ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจ จัดให้มีการศึกษาชั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่ศึกษาก็ได้

(๑) การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ

(๒) การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือการศึกษา ตามอัธยาศัย

(๓) การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ

(๔) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่ การศึกษา”

**๕.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำ
ของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริม
และสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๔)**

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นสำคัญจากการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีผู้เสนอเข้าสู่
การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๗ ฉบับ ดังนี้

- ๑) คณะรัฐมนตรีชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
- ๒) นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมใจไทย
ชาติพัฒนา กับคณะ เป็นผู้เสนอ
- ๓) นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ
เป็นผู้เสนอ
- ๔) นายอำนาจ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ
เป็นผู้เสนอ
- ๕) นางผ่องศรี ชาราภุมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ
เป็นผู้เสนอ
- ๖) นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ
เป็นผู้เสนอ
- ๗) นายวิททยา บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๕,๐๐๐ คน
เป็นผู้เสนอ

โดยที่ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับ มีสาระสำคัญทำนองเดียวกัน ที่ประชุม
จึงเห็นชอบให้พิจารณารวมกันไป โดยผู้เสนอได้แถลงหลักการและเหตุผลตามลำดับ ดังนี้

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้แถลง
หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มมาตรา ๓๘ วรรคห้า)

เหตุผล

โดยที่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีระบบการบริหารและการจัดการศึกษาของทั้งสองระดับรวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาการพัฒนาการศึกษา สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายทวีวัฒน์ ฤทธิธำชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

• • • • •

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๘)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วยโรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว ซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษาทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นางวรศุฉิ สุวรรณปริสุทธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมใจไทย ชาติพัฒนา ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๘)

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

• • • • •

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วยโรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว ซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและจัดการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายอำนาจ คลังหา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๘)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วยโรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหากับการเรียนการสอน และการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้ง

ความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว ซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษา ออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นางห้องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ได้แถลง หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่ การศึกษาเพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา
- (๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุน สถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ มีบทบัญญัติให้การบริหารและการจัด การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา รวมอยู่ใน ความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีปัญหาในทางปฏิบัติเกิดความไม่คล่องตัวส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษา และเกิดปัญหาอุปสรรค ต่อการพัฒนาการศึกษาของชาติ สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษา มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ได้แถลง หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

• • • • •

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มมาตรา ๓๘ วรรคห้า)

เหตุผล

โดยที่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีระบบการบริหารและการจัดการศึกษาของทั้งสองระดับรวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาการพัฒนาการศึกษา สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายลัดดา ชนะภัย ตัวแทนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๕,๐๐๐ คน
ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

• • • • •

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๔)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ได้บัญญัติให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วย โรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการบริหารงานบุคคลากรแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว ซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษาทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๑ ประเด็นสำคัญที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ

๑) กรณีกำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา จากเดิมที่รวมการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาไว้ในเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกันนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่เห็นด้วยในหลักการกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากวัฒนธรรมองค์กร การบริหารงานบุคคล และงบประมาณของทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัศึกษามีความแตกต่างกัน ซึ่งการแยกเขตพื้นที่การศึกษาระหว่างประถมศึกษาและมัศึกษาดังกล่าว ย่อมทำให้เกิดการบริหารและการจัดการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับระดับการศึกษานั้นจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพของการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องตระหนักถึงเป็นสำคัญ

๒) กรณีการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษานั้น เห็นว่าควรจัดตั้งเขตพื้นที่การศึกษาในทุกจังหวัด เนื่องจากหากมีการรวมหลายจังหวัดไว้ในเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกันอาจทำให้เกิดความขัดข้องในการติดต่อประสานงานได้

๓) กรณีที่ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาชั้นต้น เห็นว่าควรกำหนดให้ต้องได้รับความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีด้วย เนื่องจากการขยายเขตพื้นที่การศึกษาต้องมีการจัดสรรงบประมาณ และคณะกรรมการสภาการศึกษามาจากข้าราชการประจำ

๔) กรณีที่กำหนดให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาทั้งระดับประถมและระดับมัธยม แต่ไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่สาม ต้องอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชั้นต้น เห็นว่าการกำหนดเช่นนี้ ทำให้สถานศึกษาดังกล่าวเสียโอกาสในการขยายการศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่หกได้

๑.๒ นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตอบชี้แจงสรุปได้ดังนี้

ในการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชั้นต้น ไม่จำเป็นต้องมีการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม เนื่องจากอยู่ในกรอบงบประมาณที่ต้องดำเนินงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวคือ เป็นการเกลี้ยงบประมาณจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐานเดิม ซึ่งในการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาชั้นต้น โดยมุ่งเน้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางด้านหน้าที่ การประสานงาน การบริหารงานบุคคล และดูแลคุณภาพทางการศึกษา ตลอดจนการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้งเจ็ดฉบับพร้อมกันไป ด้วยคะแนนเสียง ๓๕๙ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี และงดออกเสียง ๑ เสียง และให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณาของคณะกรรมการ

๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปได้ ดังนี้

๑) กรณีการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง เห็นว่า ควรตัดถ้อยคำว่า “ระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ออก เนื่องจากสถานศึกษาทั้งระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาบางแห่งต่างมีการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

๒) กรณีกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง เห็นว่าควรกำหนดจำนวนของเขตพื้นที่การศึกษา โดยกำหนดให้มีเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสองร้อยเขตตามเดิม และเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาเจ็ดสิบหกเขตตามจำนวนของจังหวัด เนื่องจากทำให้เกิดความชัดเจนและเขตพื้นที่การศึกษาสามารถดูแลโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาได้อย่างทั่วถึง

๓) กรณีสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ได้กำหนดให้อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้ยึดระดับการศึกษาของสถานศึกษานั้น เป็นสำคัญ ตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม เห็นว่าการที่ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการกำหนดให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาใด โดยยึดระดับการศึกษาของสถานศึกษานั้นเป็นสำคัญ เป็นการกำหนดที่ไม่ชัดเจนว่าจะใช้หลักเกณฑ์ใดในการกำหนดอย่างไร และให้อำนาจคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมากเกินไป อีกทั้งเป็นการกำหนดเพื่อรองรับสถานศึกษาที่จัดการศึกษาที่มีทั้งระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งมีจำนวนน้อย และกรณีดังกล่าวนี้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าถ้อยความเดิมตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก่อนที่คณะกรรมการจะมีการแก้ไขที่กำหนดให้สถานศึกษาใดจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาแต่ไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่สาม ให้สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานั้น ทำให้สามารถตีความได้ว่า นอกจากกรณีดังกล่าวนี้ก็ต้องอยู่ในเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ซึ่งการกำหนดเช่นนี้มีความชัดเจนเพียงพอแล้ว

นอกจากนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านเห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการ เนื่องจากบางสถานศึกษามีการจัดการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖

กรรมวิธีการตอบชี้แจงสรุปได้ดังนี้

๑) กรณีการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง เห็นว่า ถ้อยคำว่า "โดยคำนึงถึง" ไม่ได้เป็นข้อบังคับว่าจะต้องดำเนินการ เพราะในการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องคำนึงถึงเรื่องต่าง ๆ ที่มีได้กำหนดไว้ด้วย และถ้อยคำว่า "ระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน" มีนัยสำคัญ เนื่องจากมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องคือ พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕

๒) กรณีกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง เห็นว่า โดยหลักการให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว เนื่องจากสภาการศึกษา มีหน้าที่กำหนดนโยบายและทิศทางการศึกษา ซึ่งการระบุจำนวนของเขตพื้นที่การศึกษา ในร่างพระราชบัญญัติเท่ากับไม่ยอมรับหลักการตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการศึกษาทั้งสามฉบับ ที่ให้มีการบริหารการศึกษาโดยคณะบุคคล และในการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาจะทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคล่องตัว กล่าวคือ ในการโยกย้ายข้าราชการจะเป็นไปในสถานศึกษาที่มีวัฒนธรรมเดียวกัน ตรงตามความสามารถ และความต้องการ ซึ่งการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว ไม่ได้มีการเพิ่มงบประมาณหรือทรัพยากรแต่อย่างใด เนื่องจากอยู่ภายใต้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเหมือนเดิม

นอกจากนั้น ในการระบุจำนวนของเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว จะทำให้ขาดความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยน ซึ่งในการกำหนดจำนวนของเขตพื้นที่การศึกษาต้องคำนึงถึงจำนวนของสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และระดับการศึกษาทั้งจากการศึกษาวิจัย และหาข้อมูลในรายละเอียด

๓) กรณีสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาได้กำหนดให้อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้ยึดระดับการศึกษาของสถานศึกษานั้น เป็นสำคัญ ตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม เห็นว่า ตามข้อเท็จจริงมีสถานศึกษาระดับประถมศึกษา ที่ขยายการศึกษา จนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หรือจนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ และสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่เปิดสอนในระดับประถมด้วย ทำให้ไม่สามารถกำหนดตามร่างพระราชบัญญัติเดิมที่เสนอได้ และบางสถานศึกษาในระดับประถมศึกษาที่ขยายการศึกษา จนถึงระดับมัธยมศึกษาหากต้องการอยู่ในเขตพื้นที่ศึกษามัศึกษาก็ไม่สามารถปรับเปลี่ยนได้ ทำให้ขาดความยืดหยุ่น

**๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับ
มาตรา**

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา

ในกรณีที่สถานศึกษาได้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาแต่ไม่เดินพร้อมศึกษาปีที่สอง การกำหนดให้สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาใด ให้ยึดระดับการศึกษาของสถานศึกษานั้นเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

• • • • •

ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาที่ได้

- (๑) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ
- (๒) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย
- (๓) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ
- (๔) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่การศึกษา”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๓๘ วรรคห้า ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง ต่อจากนั้น ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก กล่าวคือ ลงมติเห็นชอบด้วยคะแนน ๓๖๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และงดออกเสียง ไม่มี

“ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ กำหนดว่า “เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๔ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นแย้งขัดแย้งกันอยู่”

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

• • • • •

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

<p>พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <hr/> <p style="text-align: center;">ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p style="text-align: center;">พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรด เกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ</p> <p style="text-align: center;">พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p style="text-align: center;">จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและ ยินยอมของรัฐมนตรีฯ ดังต่อไปนี้</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <hr/> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒"</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓๗ องค์กรบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ."</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>"มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา</p> <p>ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา</p> <p>ในกรณีที่สถานศึกษาใดจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา การกำหนดให้สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้ยึดระดับการศึกษาของสถานศึกษานั้นเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน</p> "

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวง อาจจัดให้มีการศึกษาชั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่ การศึกษาก็ได้</p> <p style="text-align: center;">(๑) การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ</p> <p style="text-align: center;">(๒) การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือ การศึกษิตตามอัธยาศัย</p> <p style="text-align: center;">(๓) การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ</p> <p style="text-align: center;">(๔) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่ การศึกษา</p> <p style="text-align: center;">ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุ เบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษา</p>	<p style="text-align: center;">ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาชั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของ เขตพื้นที่การศึกษาก็ได้</p> <p style="text-align: center;">(๑) การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ</p> <p style="text-align: center;">(๒) การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือ การศึกษิตตามอัธยาศัย</p> <p style="text-align: center;">(๓) การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ</p> <p style="text-align: center;">(๔) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่ การศึกษา</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๓๔ โนแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่มีอำนาจหน้าที่ในกรรพัญญูแล จัดตั้ง ญู.รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษาประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา</p> <p>คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชนผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้แทนสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพครูผู้แทนสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษา ผู้แทนสมาคมผู้ปกครองและครู และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม</p> <p>จำนวนกรรมการ คณะสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔</p> <p style="text-align: center;">“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”</p> <p style="text-align: center;">.....</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๑. ชื่อร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

กระทรวงศึกษาธิการ

๓. ความจำเป็น

๓.๑ กระทรวงศึกษาธิการได้ออกพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยเฉพาะในส่วนของการประกาศเขตพื้นที่การศึกษา

๓.๒ โดยที่กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประกาศเขตพื้นที่การศึกษา แต่จากการดำเนินการไปได้ระยะหนึ่งพบว่า ในการบริหารงานในส่วนของเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งต้องรับผิดชอบภารกิจทั้งในส่วนของการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา นั้น พบว่ามีปัญหาติดขัดเกี่ยวกับการบริหารงานในส่วนภารกิจด้านมัธยมศึกษา ซึ่งการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาดังกล่าวไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาดังกล่าว

ด้วยเหตุนี้ เพื่อแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาสอดคล้องกับการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เกิดความเหมาะสมและคล่องตัวในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น

๔. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

เพื่อแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาสอดคล้องกับการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เกิดความเหมาะสมและคล่องตัวในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น

๔.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ มุ่งปรับปรุงการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา

ที่มา : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักพัฒนากฎหมายการศึกษา ณ วันที่ ๒๖ เมษายน

๔.๓ ปัญหาหรือข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข

การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาไม่สอดคล้องกับภารกิจ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

๔.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจ

กำหนดให้มีเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา

๔.๕ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

เนื่องจากการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะในพระราชบัญญัติ จึงไม่สามารถดำเนินการด้วยวิธีการอื่นได้ นอกจากการแก้ไขการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา โดยปรับปรุงพระราชบัญญัติ จึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นการเร่งด่วน

๔.๖ ภารกิจนั้นจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้

การปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จะทำให้การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา จะทำให้การบริหาร และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานครอบคลุมภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา

๕. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

ภารกิจนี้เป็นภารกิจที่รัฐเป็นผู้กระทำโดยกระทรวงศึกษาธิการ อันเนื่องมาจากการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา อยู่ในอำนาจการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๖. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เพื่อแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็น เขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหาร และการจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการจัดการศึกษา

๗. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

เนื่องจากการแก้ไขปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้แก่ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงไปพร้อมกับพระราชบัญญัตินี้

๘. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

ผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ หน่วยงานของรัฐ นั่นคือ กระทรวงศึกษาธิการ ที่จะต้องมีภาระหน้าที่ในการดำเนินการให้มีการจัดตั้งเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา และคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

๙. ความพร้อมของรัฐ

กระทรวงศึกษาธิการมีความพร้อมในการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากมีหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการที่ทำหน้าที่รับผิดชอบคือ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ซึ่งรองรับการทำงานตามพระราชบัญญัตินี้อยู่แล้ว

๑๐. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

เนื่องจากมีหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการที่ทำหน้าที่รับผิดชอบคือ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงไม่มีความจำเป็นต้องยุบ เลิก รวม หรือจัดให้มีหน่วยงานขึ้นใหม่แต่อย่างใด

๑๑. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

ระบบการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดระบบการทำงานในการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๑๒. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดอำนาจในการตราอนุบัญญัติเฉพาะรายละเอียดการดำเนินการประกาศกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา โดยเป็นอำนาจของรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของสภาการศึกษา ประกาศกำหนด

๑๓. การรับฟังความคิดเห็น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา ซึ่งได้มีการนำเข้าสู่การพิจารณาของสภาการศึกษาหลายครั้ง ซึ่งครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และมีการนำร่างดังกล่าวไปรับฟังความคิดเห็นเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงราย เขต ๒ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุม ๑๕๐ คน ประกอบด้วย ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นักวิชาการศึกษา นิติกร และองค์กรภาคเอกชน (โรงเรียนเอกชน)

สรุปสาระสำคัญของหลักการในร่างกฎหมาย

สาระสำคัญ

๑. หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม)
 ๓. กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)
 ๔. กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๘)
-

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวม ๓ ฉบับ ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เนื่องจากการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีเขตพื้นที่การศึกษารับผิดชอบการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ทำให้ไม่สอดคล้องกับภารกิจ การบริหาร และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับดังกล่าว รวมทั้งเกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนา การศึกษานั้น สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็น การพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

เนื่องจากการจัดระเบียบบริหารราชการในเขตพื้นที่การศึกษากำหนดให้ แต่ละเขตพื้นที่การศึกษาประกอบด้วยการศึกษาาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมี เขตพื้นที่การศึกษารับผิดชอบการบริหารและจัดการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและระดับ มัธยมศึกษา ทำให้ไม่สอดคล้องกับภารกิจ การบริหาร และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับ ดังกล่าว รวมทั้งเกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษานั้น สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษา ออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหาร และการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้น ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วย การศึกษาแห่งชาติ

๑.๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เนื่องจากได้มีการปรับปรุงเขตพื้นที่การศึกษาเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อรับผิดชอบการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู

และบุคลากรทางการศึกษาซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ทำให้ต้องปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับเขตพื้นที่การศึกษานั้น

๒.สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) กำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๒) กำหนดให้สถานศึกษาขยายโอกาสที่จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่สามอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๘)

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(๑) กำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาโดยแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓)

(๒) กำหนดให้สถานศึกษาขยายโอกาสที่จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่สาม ให้อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๖)

๒.๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนของกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษาในส่วนของอนุกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๕) และมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง)

(๒) กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนของกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และการดำเนินการของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเดิมเพื่อทำหน้าที่เป็น อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

(๓) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับการบริหารงานบุคคล การดำเนินการทางวินัยและการอุทธรณ์ที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเดิมซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการ และอยู่ในอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด

ภาคผนวก

:

- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
- ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางวรศุลี สุวรรณปรีสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายทวิวัฒน์ ฤทธิ์ฤชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคภูมิใจไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายอำนาจ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายวิฑูรย์ บรินุรณทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
จำนวน ๑๕,๐๐๐ คน เป็นผู้เสนอ)
- รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร
- ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

พระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

คำว่า “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา

“การศึกษาดูตลอดชีวิต” หมายความว่า การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่าง การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนา คุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มี อำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

“สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่ พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการ เทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกัน คุณภาพทางการศึกษา

“การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของ สถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

“การประกันคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าว รับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษา

“ผู้สอน” หมายความว่า ครูและคณาจารย์ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการ วิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหาร สถานศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหาร การศึกษานอกสถานศึกษาตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัด กระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

“กระทรวง”^๖ หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕^๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

ความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา ๗ ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้ อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๘ การจัดการศึกษาไทยดัดหลักดังนี้

(๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน

(๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

(๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

ส่วนมาตรา ๘ วรรคแรก วรรคสอง โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลัก

ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕ นิยามคำว่า “กฎกระทรวง” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

- (๑) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- (๒) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๓) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา
- (๔) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คุุณอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คุุณอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- (๕) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา
- (๖) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

หมวด ๒

สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

มาตรา ๑๐ การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

มาตรา ๑๑ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับตามมาตรา ๑๗ และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว

มาตรา ๑๒ นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลที่ครอบครัวจัดให้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๔ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การสนับสนุนจากรัฐให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๓

ระบบการศึกษา

มาตรา ๑๕ การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

(๑) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

(๒) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

(๓) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้

ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบ ตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน

มาตรา ๑๖ การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และ การศึกษาระดับอุดมศึกษา

การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย การศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และ ระดับปริญญา

การแบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษา ดังต่อไปนี้

(๑) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๒) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น

(๓) ศูนย์การเรียนรู้ ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

มาตรา ๑๙ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบันวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๐ การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา กับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๑ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัด การศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบาย และมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวง

หมวด ๔

แนวการจัดการศึกษา

มาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา ๒๓ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และ การศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณา การตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

(๑) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของ สังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข

(๒) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(๓) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการ ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

(๔) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทย อย่างถูกต้อง

(๕) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา ๒๔ การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของ ผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(๒) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการ ประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

(๓) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(๔) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วน สมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(๕) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้ การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อ การเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

(๖) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับ บิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา ๒๕ รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอด ชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวน พฤษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และ แหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๒๖ ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการ ของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคุม ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และ ให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการ ประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ

ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ใน วรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึง ประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรา ๒๘ หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับ บุคคลตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตาม ความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและ ศักยภาพ

สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความ สมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับหลักสูตรการศึกษาในระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้วยังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูงและการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม

มาตรา ๒๙ ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัวยุ ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และ รู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและ ความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่าง ชุมชน

มาตรา ๓๐ ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับ การศึกษา

หมวด ๕

การบริหารและการจัดการศึกษา

ส่วนที่ ๑

การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ

มาตรา ๓๑ กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม และกำกับดูแล การศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา สนับสนุน ทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อ การศึกษา รวมทั้งการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาและราชการอื่นตามที่มี กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวง

มาตรา ๓๒ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงให้มีองค์กรหลักที่เป็น คณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสี่องค์กร ได้แก่ สภาการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการการ อุดมศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี และมี อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕
มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๓๓ สภาการศึกษา มีหน้าที่

(๑) พิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ

(๒) พิจารณาเสนอนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนตาม (๑)

(๓) พิจารณาเสนอนโยบายและแผนในการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา

(๔) ดำเนินการประเมินผลการจัดการศึกษาตาม (๑)

(๕) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมายและกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ การเสนอแนะนโยบาย แผนการศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการศึกษา ให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี

ให้คณะกรรมการสภาการศึกษา ประกอบด้วย รัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ พระภิกษุซึ่งเป็นผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน

ให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการสภาเป็นกรรมการและเลขานุการ

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์วิธีการสรรหา การเลือกกรรมการ วาระ การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนามาตรฐานและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ

คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

แห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๕ องค์ประกอบของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔ ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธาน กรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการแต่ละ คณะ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความแตกต่างของกิจการในความรับผิดชอบของคณะกรรมการแต่ละคณะด้วย

ให้สำนักงานคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔ เป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการของแต่ละสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๖ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตาม มาตรา ๒๑

ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ

มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่ การศึกษา โดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวง อาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่ การศึกษาก็ได้

- (๑) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ
- (๒) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือ การศึกษาตามอัธยาศัย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

- (๓) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ
- (๔) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่การศึกษา

การศึกษา

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา ๓๘ ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพครู ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพบริหารการศึกษา ผู้แทนสมาคมผู้ปกครองและครู และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้อำนาจการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา ๓๙ ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา และสถานศึกษาอาชีวศึกษาของแต่ละสถานศึกษาเพื่อทำ

มาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

หน้าที่กำกับและส่งเสริม สนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์หรือผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่ และผู้ทรงคุณวุฒิ

สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาและสถานศึกษาอาชีวศึกษาอาจมีกรรมการเพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสถานศึกษา

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานศึกษาตามมาตรา ๑๘ (๑) และ (๓)

ส่วนที่ ๒

การบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น

มาตรา ๔๒ ให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓

การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน

มาตรา ๔๓ การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๔๔ ให้สถานศึกษาเอกชนตามมาตรา ๑๔ (๒) เป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหารประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธาน กรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภท การศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา

การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขตพื้นที่การศึกษาหรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชนและประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย

ให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาในระดับปริญญาดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๔๖ รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

หมวด ๖

มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา ๔๗ ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒๒ มาตรา ๔๘ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)

มาตรา ๔๘ ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา ๔๙ ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการและแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

มาตรา ๕๐ ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา ๕๑^๓ ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าว ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

หมวด ๗
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา _____ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

มาตรา ๕๒ ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา _____ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

ชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง

รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ

มาตรา ๕๓ ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่ กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา

ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด

การจัดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ความในวรรคสองมิใช่บังคับแก่บุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตาม อัยาศัย สถานศึกษาตามมาตรา ๑๔ (๓) ผู้บริหารการศึกษาระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษาและวิทยาการพิเศษทางการศึกษา

ความในมาตรานี้มิใช่บังคับแก่คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

มาตรา ๕๔ ให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐ และระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๕๕ ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์เกื้อกูลอื่น สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอและเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ

ให้มีกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ การผลิตและพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนา
มาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานของ
รัฐในสถานศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง
สถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๕๗ ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วน
ร่วมในการจัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของ
บุคคลดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุน
การจัดการศึกษา

หมวด ๘

ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

มาตรา ๕๘ ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน
และทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน
เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และ
ต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษาดังนี้

(๑) ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดย
อาจจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น
ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สิน
และทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความ
เหมาะสมและความจำเป็น

ทั้งนี้ ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดม
ทรัพยากรดังกล่าว โดยการสนับสนุน การอุดหนุนและใช้มาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษี ตาม
ความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๕๙ ให้สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครอง ดูแล
บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตาม
กฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษา
และเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของ
สถานศึกษา

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้ทศให้
หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็น
กรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล รวมทั้ง
 ผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจาก
 การผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณไม่เป็นรายได้ที่
 ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ
 บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคล รวมทั้ง
 ผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจาก
 การผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณให้สถานศึกษา
 สามารถจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้น ๆ ได้ตามระเบียบที่
 กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๖๐ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มี
 ความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา
 ดังนี้

- (๑) จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน
 การศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน
- (๒) จัดสรรทุนการศึกษาในรูปของกองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่
 มีรายได้น้อยตามความเหมาะสมและความจำเป็น
- (๓) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม
 และสอดคล้องกับความต้องการในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละ
 กลุ่มตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทาง
 การศึกษาและความเป็นธรรม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๔) จัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการ และงบลงทุนให้สถานศึกษาของ
 รัฐตามนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และภารกิจของสถานศึกษา โดยให้มีอิสระในการ
 บริหารงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคใน
 โอกาสทางการศึกษา
- (๕) จัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถานศึกษา
 ระดับอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐหรือองค์การมหาชน
- (๖) จัดสรรกองทุนกู้ยืมดอกเบี่ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน เพื่อให้พึ่งตนเองได้
- (๗) จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐและเอกชน

มาตรา ๖๑ ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว
 องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคม
 อื่น ตามความเหมาะสมและความจำเป็น

มาตรา ๖๒ ให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตามและประเมินประสิทธิภาพและ
 ประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษาแนวการจัด

การศึกษาและคุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่
ตรวจสอบภายนอก

หลักการ และวิธีการในการตรวจสอบ ติดตามและการประเมิน ให้เป็นไป
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๙
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา ๖๓ รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่
จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปอื่น เพื่อ
ใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุง
ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมตามความจำเป็น

มาตรา ๖๔ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน
ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัด
พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต
และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

มาตรา ๖๕ ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อ
การศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่
เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

มาตรา ๖๖ ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
เพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ได้ทำ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อ
การศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา ๖๗ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนา
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อ
การศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

มาตรา ๖๘ ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
จากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อสารมวลชน
เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กร
ประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อพัฒนา
คนและสังคม

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๙ รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอโยกย้าย แขนงส่งเสริมและประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๐ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเกี่ยวกับการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะได้มีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๑ ให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานการศึกษา และสถานศึกษาที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีฐานะและอำนาจหน้าที่เช่นเดิม จนกว่าจะได้มีการจัดระบบการบริหารและการจัดการศึกษาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๒ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับ จนกว่าจะมีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยใช้บังคับ

ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง และวรรคสี่ ให้แล้วเสร็จ

ภายในหกปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กระทรวงจัดให้มีการประเมินผลภายนอกครั้งแรกของสถานศึกษาทุกแห่ง

มาตรา ๗๓ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติในหมวด ๕ การบริหารและการจัดการศึกษา และหมวด ๗ ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา มาใช้บังคับจนกว่าจะได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติในหมวดดังกล่าว รวมทั้งการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๕๔๘ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรก ที่การจัดตั้งกระทรวงยังไม่แล้วเสร็จ ให้
นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ต้องดำเนินการก่อนที่การจัดระบบบริหารการศึกษาตามหมวด ๕ ของพระราชบัญญัตินี้จะแล้วเสร็จ ให้กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทำหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๕ ให้จัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเป็นองค์การมหาชนเฉพาะกิจ ที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชนเพื่อทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอการจัดโครงสร้าง องค์กร การแบ่งส่วนงานตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕ ของพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เสนอการจัดระบบครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ ของพระราชบัญญัตินี้
- (๓) เสนอการจัดระบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๘ ของพระราชบัญญัตินี้
- (๔) เสนอแนะเกี่ยวกับการร่างกฎหมายเพื่อรองรับการดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ต่อคณะรัฐมนตรี
- (๕) เสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่บังคับใช้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะรัฐมนตรี

(๖) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน

ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชนประกอบด้วย

มาตรา ๗๖ ให้มีคณะกรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูปการศึกษาจำนวนเก้าคน ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และมีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา การบริหารรัฐกิจ การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและการคลัง กฎหมายมหาชน และกฎหมายการศึกษา ทั้งนี้ จะต้องมิใช่ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีไขข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐรวมอยู่ด้วย ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษา และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมายได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้เลขาธิการสำนักงานปฏิรูปการศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการบริหาร และบริหารกิจการของสำนักงานปฏิรูปการศึกษายกเว้นการกำกับดูแลของคณะกรรมการบริหาร

คณะกรรมการบริหารและเลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งวาระเดียวเป็นเวลาสามปี เมื่อครบวาระแล้วให้ยุบเลิกตำแหน่งและสำนักงานปฏิรูปการศึกษา

มาตรา ๗๗ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูปการศึกษาคณะหนึ่งจำนวนสิบห้าคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นคณะกรรมการบริหารจำนวนสองเท่าของจำนวนประธานและกรรมการบริหาร เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนห้าคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

(๒) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน และคณบดีคณะครุศาสตร์-ศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนที่มีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษา ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนสามคน ในจำนวนนี้จะต้องมีคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

(๓) ผู้แทนสมาคมวิชาการ หรือวิชาชีพด้านการศึกษาที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนห้าคน

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการ และเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๗๘ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา และมีอำนาจกำกับดูแลกิจการของสำนักงานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน

นอกจากที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) องค์กรประกอบ อำนาจหน้าที่ และวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารตามมาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖

(๒) องค์กรประกอบ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหา หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา และการเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร ตามมาตรา ๗๗

(๓) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามรวมทั้งการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการบริหาร เลขาธิการ และเจ้าหน้าที่

(๔) ทุน รายได้ งบประมาณ และทรัพย์สิน

(๕) การบริหารงานบุคคล สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์อื่น

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดการศึกษาวិทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งในการจัดการศึกษาของรัฐ ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน ตามที่กฎหมายบัญญัติและให้ความคุ้มครองการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ ดังนั้น จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและจัดการการศึกษาอบรมให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายปฏิรูประบบราชการ โดยให้แยกภารกิจเกี่ยวกับงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม ไปจัดตั้งเป็นกระทรวงวัฒนธรรม และโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการบริหารและการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบกับสมควรให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทำหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษาด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
.....
.....
.....
.....
.....
.....

อมรรัตน์/แก้ไข
วคิน/ตรวจ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๘ มกราคม ๒๕๕๓

(๒๕)

เลขรับ ๓๔/๒๕๕๒ วันที่ ๒๔ พ.ย. ๒๕๕๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๑๗๐๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. รวม ๓ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้รวม ๓ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอ

๑. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
๒. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และ
๓. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

รวม ๓ ฉบับ ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติรวม ๓ ฉบับดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

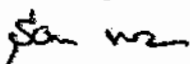
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗

โทรสาร ๐ ๒๒๔๐ ๙๐๕๔

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา จันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

มาตี พิมพ์

ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มมาตรา ๓๘ วรรคห้า)

เหตุผล

โดยที่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีระบบการบริหารและการจัดการศึกษาของทั้งสองระดับรวมอยู่ใน ความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาการพัฒนาการศึกษา สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็น เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัด การศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่
การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร
วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วย
การอาชีวศึกษา

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา
กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา

ในกรณีที่สถานศึกษาใดจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาแต่ไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่สาม ให้สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่ศึกษาก็ได้

- (๑) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ
- (๒) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือ การศึกษาตามอัธยาศัย
- (๓) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ
- (๔) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่การศึกษา”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวม ๓ ฉบับ ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เนื่องจากการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย การศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีเขตพื้นที่การศึกษารับผิดชอบการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ทำให้ไม่สอดคล้องกับภารกิจ การบริหาร และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับดังกล่าว รวมทั้งเกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนา การศึกษานั้น สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็น การพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

เนื่องจากการจัดระเบียบบริหารราชการในเขตพื้นที่การศึกษากำหนดให้ แต่ละเขตพื้นที่การศึกษาประกอบด้วย การศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมี เขตพื้นที่การศึกษารับผิดชอบการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและระดับ มัธยมศึกษา ทำให้ไม่สอดคล้องกับภารกิจ การบริหาร และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับ ดังกล่าว รวมทั้งเกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา นั้น สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษา ออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหาร และการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้น ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วย การศึกษาแห่งชาติ

๑.๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เนื่องจากได้มีการปรับปรุงเขตพื้นที่การศึกษาเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อรับผิดชอบการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู

และบุคลากรทางการศึกษาซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ทำให้ต้องปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับเขตพื้นที่ศึกษานั้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) กำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๒) กำหนดให้สถานศึกษาขยายโอกาสที่จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่สามอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๔)

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(๑) กำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาโดยแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓)

(๒) กำหนดให้สถานศึกษาขยายโอกาสที่จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่สาม ให้อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๖)

๒.๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนของกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษาในส่วนของอนุกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๕) และมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง)

(๒) กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนของกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และการดำเนินการของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเดิมเพื่อทำหน้าที่เป็น อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

84/24

(๓๑)

๓

(๓) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับการบริหารงานบุคคล การดำเนินการทางวินัยและการอุทธรณ์ที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเดิมซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการ และอยู่ในอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(สำเนา)

เลขรับ ๕๘/๒๕๕๒ วันที่ ๑๓ ต.ค. ๒๕๕๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติ

๒. บันทึกหลักการและเหตุผล

๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วย
บันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกันมา
เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรด
นำเสนอดูแลสภาพิจารณาดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วรศุติ สุวรรณปริสุทธิ ผู้เสนอ

(นางวรศุติ สุวรรณปริสุทธิ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

(ลงชื่อ) ประเสริฐ บุญชัยสุข ผู้เสนอ

(นายประเสริฐ บุญชัยสุข)

(ลงชื่อ)

ภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ ผู้เสนอ

(นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ)

ยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา ผู้เสนอ

(นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา)

(ลงชื่อ)

สุพัชรี ธรรมเพชร ผู้เสนอ

(นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถ กำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของ ประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๑๗)

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริมและ สนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของ มาตรา ๑๘)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วยโรงเรียน ของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการบริหารงาน บุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่ศึกษาดังกล่าว ซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษาทำให้เกิดความ ไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและ จัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผล ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสาม ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษา”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“สำหรับสถานศึกษาใดที่มีการจัดการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษาสมควรจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้า ของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน”

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.) ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะ ประกอบด้วย โรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียน การสอน และการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของ เขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าวซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการ พัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้น ดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความในมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน โดยให้แก้ไขเรื่องการบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยให้ยึดเขตคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐานปริมาณ สถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาอาชีวศึกษา (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความในมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน โดยกำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ

สภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่การศึกษาสำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน
ของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษา

๒.๓ กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๕

“สำหรับสถานศึกษาใดที่มีการจัดการศึกษาระดับชั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและของ
มัธยมศึกษาสมควรจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนด
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้า ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
(ร่างมาตรา ๗)

(สำเนา)

เลขรับ ๕๑/๒๕๕๒ วันที่ ๓ ก.ค. ๒๕๕๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนคูทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติ

๒. บันทึกหลักการและเหตุผล

๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกันมา เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ ผู้เสนอ

(นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) สุชาติ ไชคชัยวัฒนากร ผู้เสนอ

(นายสุชาติ ไชคชัยวัฒนากร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) เลิศศักดิ์ ทัศนเศรษฐ ผู้เสนอ

(นายเลิศศักดิ์ ทัศนเศรษฐ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) พัฒนา สังขทรัพย์ ผู้เสนอ

(นางพัฒนา สังขทรัพย์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) ปัญญา ศรีปัญญา ผู้เสนอ

(นายปัญญา ศรีปัญญา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) มนต์ไชย ชาติวัฒนศิริ ผู้เสนอ

(นายมนต์ไชย ชาติวัฒนศิริ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) เชิดชัย วิเชียรวรรณ ผู้เสนอ

(นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) เฉลิมชาติ กาญจน ผู้เสนอ
(นายเฉลิมชาติ กาญจน)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) ภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ ผู้เสนอ
(นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) สมนึก เสงวนิชย์ ผู้เสนอ
(นายสมนึก เสงวนิชย์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) รังสิกร ทิมาตฤณะ ผู้เสนอ
(นายรังสิกร ทิมาตฤณะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) มาโนช เสงยศมาก ผู้เสนอ
(นายมาโนช เสงยศมาก)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) ยรรยง ร่วมพัฒนา ผู้เสนอ
(นายยรรยง ร่วมพัฒนา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ ตั้งศิริเกียรติกุล ผู้เสนอ
(นายประสิทธิ์ ตั้งศิริเกียรติกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) รณฤทธิชัย คานเขต ผู้เสนอ
(นายรณฤทธิชัย คานเขต)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อแผ่นดิน

(ลงชื่อ) พิกิจ ศรีชนะ ผู้เสนอ
(นายพิกิจ ศรีชนะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อแผ่นดิน

(ลงชื่อ) วรศุณี สุวรรณบริสุทธิ์ ผู้เสนอ
(นางวรศุณี สุวรรณบริสุทธิ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

(ลงชื่อ) วิเชียร อุดมศักดิ์ ผู้เสนอ
(นายวิเชียร อุดมศักดิ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) ณ์รัฐภูมิ สุขเกษม ผู้เสนอ
(นายณ์รัฐภูมิ สุขเกษม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) ปกรณ์ มุ่งเจริญพร ผู้เสนอ
(นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) สอนง เทพอักษรณรงค์ ผู้เสนอ
(นายสอนง เทพอักษรณรงค์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

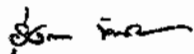
(ลงชื่อ) ไกร คาบธรรม ผู้เสนอ
(นายไกร คาบธรรม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

(ลงชื่อ) จักรกฤษณ์ ทองศรี ผู้เสนอ
(นายจักรกฤษณ์ ทองศรี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชากร

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิไรติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

พรประภา ทิมพ์

หัวหน้า

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม)
- (๒) กำหนดให้รัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถ กำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของ ประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)
- (๓) กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริมและ สนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของ มาตรา ๓๘)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ได้บัญญัติให้การบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วย โรงเรียน ของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการบริหารงาน บุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่ศึกษาดังกล่าว ซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษาทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและ จัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผล ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๗/๒

(๔๒)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษาโดยคำนึงถึง
ระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่น
ด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาอาชีวศึกษา”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสาม ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษา”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“สำหรับสถานศึกษาใดที่มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษาสมควรจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้า ของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑) เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วยโรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษา ดังกล่าวซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษารวมออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒) สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษารวมออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม)

๒.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษา และระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)

๒.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของ มาตรา ๓๗)

102

(๔๕)

(สำเนา)

เลขรับ ๑๐๒/๒๕๕๒ วันที่ ๑๖ ก.ย. ๒๕๕๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บันทึกหลักการและเหตุผล
- ๒. ร่างพระราชบัญญัติ
- ๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วย
 บันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกันมา
 เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรด
 นำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อำนวย คลังผา ผู้เสนอ
 (นายอำนวย คลังผา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) วุฒิพงศ์ ฉายแสง ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ดวงแข อรรณนพพร ผู้เสนอ
 (นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง) (นางดวงแข อรรณนพพร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ชมภู จันทาทอง ผู้เสนอ (ลงชื่อ) สุนทรี ชัยวิรัตน์นะ ผู้เสนอ
 (นางชมภู จันทาทอง) (นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์นะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) ธีระ ไตรสรณกุล ผู้เสนอ
(นายธีระ ไตรสรณกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) อนรรักษ์ บุญศล ผู้เสนอ
(นางอนรรักษ์ บุญศล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ วุฒินันชัย ผู้เสนอ
(นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) กฤษดาภรณ์ เสียมภักดี ผู้เสนอ
(นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ธีรศักดิ์ วันไชยธนวงศ์ ผู้เสนอ
(นายธีรศักดิ์ วันไชยธนวงศ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ปริญา ฤกษ์หรั่ง ผู้เสนอ
(นายปริญา ฤกษ์หรั่ง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ชูการ์โน มะทา ผู้เสนอ
(นายชูการ์โน มะทา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) พีระเพชร ศิริกุล ผู้เสนอ
(นายพีระเพชร ศิริกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) เกียรติศักดิ์ ฝ่ายสิงาม ผู้เสนอ
(นายเกียรติศักดิ์ ฝ่ายสิงาม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) สมคิด บาลไรสง ผู้เสนอ
(นายสมคิด บาลไรสง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ผู้เสนอ
(นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) อรุณี ชำนาญยา ผู้เสนอ
(นางสาวอรุณี ชำนาญยา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) สุรสิทธิ์ เจียมวิจักขณ์ ผู้เสนอ
(นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักขณ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล ผู้เสนอ
(นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

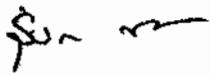
(ลงชื่อ) คมเดช ไชยศิวัฒมงคล ผู้เสนอ
(นายคมเดช ไชยศิวัฒมงคล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) วิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ ผู้เสนอ
(นายวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

มนชัย พิมพ์

ทนาย

ตรวจ

(๔๗)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม)
- (๒) กำหนดให้รัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของ ประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)
- (๓) กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริมและสนับสนุน สถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๗)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วย โรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษา ดังกล่าวซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษาทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหาร และจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผล ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษาโดยคำนึงถึง
ระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสม
ด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาอาชีวศึกษา”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสาม ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด
เขตพื้นที่การศึกษาสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษา”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“สำหรับสถานศึกษาใดที่มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและ
ของมัธยมศึกษาสมควรจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดย
ความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้า ของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการศึกษา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วย โรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหากับการเรียนการสอน และการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษา ดังกล่าวซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหาร และจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผล ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของ ประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม)

๒.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของ ประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)

๒.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริม และสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้า ของมาตรา ๓๘)

(๕๑)

(สำเนา)

เลขรับ ๔/๒๕๕๓ วันที่ ๒๗ ม.ค. ๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติ

๒. บันทึกหลักการและเหตุผล

๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วย บันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกันมา เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรด นำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ผ่องศรี ธาราภูมิ ผู้เสนอ

(นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) ประกอบ รัตนพันธ์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา ผู้เสนอ

(นายประกอบ รัตนพันธ์)

(นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) ธานี เทือกสุบรรณ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สุพัชรี ธรรมเพชร ผู้เสนอ

(นายธานี เทือกสุบรรณ)

(นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(โปรดพลิก)

12

(ลงชื่อ) ธนิสพล ไชยนันท์ ผู้เสนอ
(นายธนิสพล ไชยนันท์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) สงกรานต์ จิตสุทธิภากร ผู้เสนอ
(นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) อภิรัฐพล โพธิพิพิธ ผู้เสนอ
(นายอภิรัฐพล โพธิพิพิธ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) วิชัย ล้ำสุทธิ ผู้เสนอ
(นายวิชัย ล้ำสุทธิ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) อันวาร์ สาและ ผู้เสนอ
(นายอันวาร์ สาและ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) นริศ ชำนาญรักษ์ ผู้เสนอ
(นายนริศ ชำนาญรักษ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) สมัย เจริญช่าง ผู้เสนอ
(นายสมัย เจริญช่าง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) วิรัตน์ กัลยาศิริ ผู้เสนอ
(นายวิรัตน์ กัลยาศิริ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) บัญญัติ เจตนจันทร์ ผู้เสนอ
(นายบัญญัติ เจตนจันทร์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) ผุสดี ตามไท ผู้เสนอ
(นางผุสดี ตามไท)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) เจือ ราชสีห์ ผู้เสนอ
(นายเจือ ราชสีห์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) ทศพล เห่งล้อม ผู้เสนอ
(นายทศพล เห่งล้อม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) อนุชา บุรพชัยศรี ผู้เสนอ
(นายอนุชา บุรพชัยศรี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) เจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ ผู้เสนอ
(นางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) จุติ ไกรฤกษ์ ผู้เสนอ
(นายจุติ ไกรฤกษ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) กันตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์ ผู้เสนอ
(นางกันตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) ชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว ผู้เสนอ
(นายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) นิภา พริ้งสุลกะ ผู้เสนอ
(นางนิภา พริ้งสุลกะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) สำราญ ศรีแบ่งวงศ์ ผู้เสนอ
 (นายสำราญ ศรีแบ่งวงศ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) อรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์ ผู้เสนอ
 (นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) พิมพ์ภัทรา วิชัยกุล ผู้เสนอ
 (นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) เกียรติยศ สุวรรณเพ็ญ ผู้เสนอ
 (นายเกียรติยศ สุวรรณเพ็ญ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ขันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

มนชัย พิมพ์

๐๙๖๖๖๖ ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ มีบทบัญญัติให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา รวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีปัญหาในทางปฏิบัติเกิดความไม่คล่องตัวส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษา และเกิดปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาการศึกษาของชาติ สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึง
ระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร สภาพภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม และความ
เหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษา

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา
กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา

ในกรณีที่สถานศึกษาใดจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาแต่ไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่สาม ให้สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีอาจกำหนดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาก็ได้

(๑) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ

(๒) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย

(๓) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ

(๔) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่การศึกษา”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะให้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

.....

.....

(๕๗)

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ มีบทบัญญัติให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา รวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีปัญหาในทางปฏิบัติเกิดความไม่คล่องตัวส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษา และเกิดปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาการศึกษาของชาติ สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาก่อเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่มัธยมศึกษา และสถานศึกษาซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาสที่จะจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่สามได้กำหนดให้อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

๒.๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีอำนาจกำหนดว่าสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรอยู่ในกำกับดูแล ประสาน และส่งเสริมสนับสนุนของเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

(๕๘)

(สำเนา)

เลขรับ ๑๔/๒๕๕๓ วันที่ ๒๘ ม.ค. ๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วย
บันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาเพื่อได้โปรดนำเสนอ
สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภา
พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ ผู้เสนอ

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) คุณทวี ชัยวิรัตนะ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) เกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม ผู้เสนอ
(นางสาวคุณทวี ชัยวิรัตนะ) (นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ประเกียรติ นาสิมมา ผู้เสนอ (ลงชื่อ) สุรจิตร ยนต์ตระกูล ผู้เสนอ
(นายประเกียรติ นาสิมมา) (นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ประเสริฐ จันทร์รวงทอง ผู้เสนอ (ลงชื่อ) สรรพภักฎญู ศิริโปล้ ผู้เสนอ
(นายประเสริฐ จันทร์รวงทอง) (นายสรรพภักฎญู ศิริโปล้)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(โปรดพลิก

(ลงชื่อ) สุรพล เกียรติไชยากร ผู้เสนอ
(นายสุรพล เกียรติไชยากร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) อรุณรักษ์ บุญศล ผู้เสนอ
(นางอรุณรักษ์ บุญศล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) เฑิดพงศ์ ราชป้อมจันทร์ ผู้เสนอ
(นายเฑิดพงศ์ ราชป้อมจันทร์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ชูการ์โน มะทา ผู้เสนอ
(นายชูการ์โน มะทา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) เอี่ยม ทองใจสด ผู้เสนอ
(นายเอี่ยม ทองใจสด)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) สุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์ ผู้เสนอ
(นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ ผู้เสนอ
(นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) อดุลย์ วันไชยธนวงศ์ ผู้เสนอ
(นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) บุญรื่น ศรีธเรศ ผู้เสนอ
(นางบุญรื่น ศรีธเรศ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) สมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ผู้เสนอ
(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) อำนวย คลังผา ผู้เสนอ
(นายอำนวย คลังผา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) สมชัย เจริญชัยฤทธิ ผู้เสนอ
(นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชากร

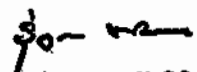
(ลงชื่อ) พลโท มะ โพธิ์งาม ผู้เสนอ
(มะ โพธิ์งาม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ผู้เสนอ
(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สำเนาถูกต้อง

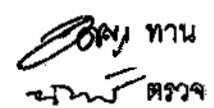

(นางสาวรุ่งนภา ชันนิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

พรประภา พิมพ์

ทวนตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้
(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่
การศึกษาเพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษา
เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มมาตรา ๓๘ วรรคห้า)

เหตุผล

โดยที่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษา
และระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีระบบการบริหารและการจัดการศึกษาของทั้งสองระดับรวมอยู่ใน
ความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาการพัฒนาการศึกษา สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็น
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัด
การศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและ
มัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๖๑)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่
การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร
วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วย
การอาชีวศึกษา

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา
กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา

ในกรณีที่สถานศึกษาใดจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาแต่ไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่สาม ให้สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่ศึกษาก็ได้

- (๑) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ
- (๒) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือ การศึกษาตามอัธยาศัย
- (๓) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ
- (๔) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่ การศึกษา”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ความมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

เนื่องจากการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีเขตพื้นที่การศึกษารับผิดชอบการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ทำให้ไม่สอดคล้องกับภารกิจ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับดังกล่าว รวมทั้งเกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษานั้น สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษา แบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)

๒.๒ กำหนดให้สถานศึกษาขยายโอกาสที่จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่สามอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

๒.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๘)

เรื่อง การเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งร่วมกันเข้าชื่อเสนอ ตามมาตรา ๑๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย)

ด้วยนายวิฑรยา บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๕,๐๐๐ คน ได้ร่วมกันเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญต่อประธานรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ประธานรัฐสภาได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. วินิจฉัยว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการเกี่ยวกับเรื่องที่มีบัญญัติในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

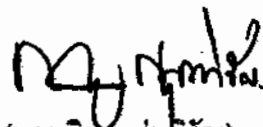
๒. ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งร่วมกันเข้าชื่อเสนอ ปรากฏว่ามีผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายที่มีสิทธิเลือกตั้งและเอกสารหลักฐานครบถ้วน จำนวน ๑๒,๖๐๒ คน

๓. แต่งตั้งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดเป็นผู้รับคำร้องคัดค้านรายชื่อผู้เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๔. ส่งบัญชีรายชื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการเขต ในกรุงเทพมหานคร เพื่อจัดให้มีการปิดประกาศรายชื่อผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายเฉพาะในเขตท้องที่ที่ผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายผู้นั้นมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน เพื่อให้ผู้มีชื่อเป็นผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยที่ตนมิได้ร่วมเข้าชื่อเสนอกฎหมายด้วย ใช้สิทธิยื่นคำร้องคัดค้าน ปรากฏว่ามีผู้ใช้สิทธิยื่นคำร้องคัดค้าน จำนวน ๔ คน ดังนั้น จึงมีรายชื่อผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายถูกต้อง จำนวนทั้งสิ้น ๑๒,๖๐๒ คน ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว

จากนั้น ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้วินิจฉัยหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เห็นว่าไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

บัดนี้ จึงถือว่าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๖๐๒ คน ได้เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ถูกต้องตามมาตรา ๑๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว

(นายพิฑร พุ่มหิรัญ)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

๕๑

(๖๕)

สมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย

สำนักงานอาคาร 2 ห้อง 102 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ถ.ราชวิถี เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร.0-2282-2890 โทรสาร 0-26287955

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 เลขรับ..... 96076/6788
 วันที่..... ๒๕ ส.ค. ๕๖
 เวลา..... ๑๐.๐๖ น.
 โทร.0-2282-2890 โทรสาร 0-26287955

ที่ ศ.บ.ม.ท. 160/2552

27 สิงหาคม 2552

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. ...
 กราบเรียน ประธานรัฐสภา

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม
 รับที่ ๒๕๖ / ๒๕๕๖
 วันที่ ๒๕ / ๘ / ๕๖ เวลา ๑๑.๓๕ น.
 ส่งกลุ่มงาน... เพื่อดำเนินการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น บันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

2. เอกสารประกอบการเข้าชื่อเสนอกฎหมายจำนวน 15,000 ชุด

ข้าพเจ้ากับคณะซึ่งเป็นประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 15,000 คน ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ(ฉบับที่...) พ.ศ. ... พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้รัฐสภาได้พิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิฑรยา บริบูรณ์ทรัพย์)

นายกสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย
 ผู้แทนการเสนอกฎหมาย

ศ.บ.ม.ท. โทร. 0-2282-2890
 โทรสาร. 0-26287955
 E-mail address: websaat@gmail.com

กลุ่มงานเข้าชื่อเสนอกฎหมาย
 รับที่ ๓ / ๒๕๕๖
 วันที่ ๒๕ / ๘ / ๕๖ เวลา ๑๖.๑๐ น.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๘)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วย โรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในทางปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการบริหารงานบุคลากรแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่ศึกษาดังกล่าวซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและการจัดการศึกษาก็มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่เด็กเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับ
ที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่
การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากร
วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่า
ด้วยการศึกษาอาชีวศึกษา"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสาม ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษา”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สำหรับสถานศึกษาใดที่มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของ ประถมศึกษาและของมัธยมศึกษาสมควรจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้ รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้า ของมาตรา ๓๘ แห่ง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

สรุปสาระสำคัญของหลักการในร่างกฎหมาย

สาระสำคัญ

๑. หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม)
 ๓. กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)
 ๔. กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๗)
-

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ตัวหนังสือ

ที่ ๒๐๒๙/๒๕๕๓

(สำเนา)

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ธำชัช กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางวรศุติ สุวรรณปริสุทธิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอำนาจ คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวห้องศรี ธาราภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิททยา บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๒,๖๐๒ คน เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการ วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกมล บุญประเสริฐ	๒. นายกล้าศักดิ์ จิตต์สงวน
๓. นายกัมพล สุภาแห่ง	๔. นายกิตติพร อินทะเสิดา
๕. นายกิตติรัตน์ มิ่งกะศิริ	๖. นายจิตร ชัยนิคม
๗. นายจารึก ศรีเลิศ	๘. นางชนากานต์ ชื่นอง
๘. นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง	๑๐. นายชาติกร ชาติประวี
๑๑. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๑๒. นายธวัชชัย ช่างแก้ว
๑๓. นายนิคม เชาวักคิตติโสภณ	๑๔. นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง
๑๕. นายนิมิตสาร วาบา	๑๖. นายประกอบ รัตนพันธ์
๑๗. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ	๑๘. นายประเสริฐ งามพันธุ์
๑๘. นายปริญญา โพธิ	๒๐. นางสาวห้องศรี ธาราภูมิ
๒๑. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	๒๒. นายพีระเพชร ศิริกุล
๒๓. นายภิรมย์ พลวิเศษ	๒๔. นางสาวรัชดา ธนาดิเรก
๒๕. นายศักดิ์ทา ชนระภัย	๒๖. นางวรศุติ สุวรรณปริสุทธิ
๒๗. นายวัชรินทร์ ศรีบูรินทร์	๒๘. นายวิชาญ มินชัยนันท์

๒๕. นายวิฑิตยา ปริบูรณ์ทรัพย์	๓๐. นายวิฑิตยา ทรงคำ
๓๑. นางสาวศรีพรรณ เวียนทอง	๓๒. นายศรีสมบัติ ภูมิเขียว
๓๓. นายศุภชัย ศรีหล้า	๓๔. นายสงบ มณีพรหม
๓๕. นายสถาพร มณีรัตน์	๓๖. นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์
๓๗. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	๓๘. นายสมพงษ์ แคนยุกต์
๓๘. นายสมพงษ์ มะไบ	๔๐. ว่าที่พันตรี ตรีชาติ วิชย สุวรรณพรหม
๔๑. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	๔๒. นายสาริต เทพวงศ์ศิริรัตน์
๔๓. นายสุชัย งามจิตต์เชื้อ	๔๔. นายสุรัชย์ ศรีไพบูลย์
๔๕. นายสุวัฒน์ ชันใจกล้า	๔๖. นายเด่นห์ ขาวโค
๔๗. นายอภิชาติ การิกาอุจน์	๔๘. นายอาคม เอยง์ฉ้วน

อนึ่ง นายกิตติพร อินทะเสิดา ได้ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมการ ในขณะดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ชินวรณ์ บุญยเกียรติ

(นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ)

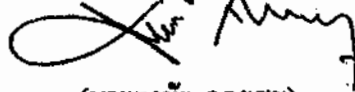
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๗

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๗

ตำแหน่งผู้ลงนาม

(นายธงชัย ชุลยสุข)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

วิบูลย์ / ร่าง - พิมพ์

วิบูลย์, สิรินทรา, แสงดาว / ทาน ๑

วิบูลย์, อาทิตย์ / ทาน ๒/ธงชัย ทาน ๓

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายทวีวัฒน์ ฤทธิธำชัย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางวรศุติ สุวรรณปริสุทธิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอำนาจ คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวผ่องศรี ชาราภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิฑรธา บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๒,๖๐๒ คน เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายชินวรณ์ บุญเกียรติ	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายถัมพันธ์ ทองสมักร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายพิรพันธุ์ พาดุสุข	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายภิรมย์ พลวิเศษ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นางวรศุติ สุวรรณปริสุทธิ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) นายนิมุกดาร์ วาบา	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
(๗) นายวิฑรธา บริบูรณ์ทรัพย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
(๘) นายประกอบ รัตนพันธ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๙) นายสถาพร มณีรัตน์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๐) นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๑) ว่าที่พันตรีสรชาติ วิชย สุวรรณพรหม	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๒) นายวัชรินทร์ ศรีบูรินทร์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๓) นางสาวผ่องศรี ชาราภูมิ	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๑๔) นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๑๕) นายชูชัย งามจิตต์เอื้อ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง

(๑๖) นางชนากานต์ ยืนยง

เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สาม

๒. คณะกรรมการได้มีมติตั้ง นายวิษณุ รัตนสุทธิกุล วิทยากร ๕ กลุ่มงาน
คณะกรรมการการศึกษา ด้านกรรมการ ๓ เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

(๑) นางวงจันทร์ จีวธาดาวิรุจน์	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมาย
(๒) นายสุบรรณ ไชยศิริโชค	ผู้อำนวยการภารกิจระบบตำแหน่งและ
วิทยฐานะที่ ๒
(๓) นายมานิตย์ สุทธิฤกษ์	ผู้อำนวยการภารกิจกฎหมาย อุตสาหกรรม และร้องทุกข์
(๔) นายจรินทร์ เฟ่งพิณิจ	นิติกร ระดับชำนาญการพิเศษ

๔. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๔.๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

(๑) นางสมศักดิ์ พรหมมีเนตร	ศึกษานิเทศก์ ระดับเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาพิษณุโลก เขต ๑
(๒) นายกมล เว็ชสุวรรณ	ศึกษานิเทศก์ ระดับชำนาญการพิเศษ สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต ๑
(๓) นางจรัสพร ฉัตรทอง	นักวิชาการศึกษา ระดับชำนาญการพิเศษ
(๔) นางสาวรัตนา อภิรัตน์วรกิจ	นักวิชาการศึกษา ระดับชำนาญการพิเศษ
(๕) ว่าที่ร้อยตรีปิฎก ฝั่งกริม	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กรุงเทพมหานคร เขต ๑
(๖) นางนิตยา เว็ชสุวรรณ	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กรุงเทพมหานคร เขต ๑
(๗) นายชนาสักดิ์ ศิริบุญนันท์	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ขอนแก่น เขต ๓

(๘) นายสุภาพ เต็มรัตน์	ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองไม้แก่น
จังหวัดนครศรีธรรมราช
(๙) นายอำนาจ สุนทรธรรม	ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดอินทาราม
จังหวัดกาญจนบุรี
(๑๐) นายประวิทย์ บึง ไสย	ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านชัยพร มิตรภาพ
ที่ ๖๗ จังหวัดอุดรธานี
(๑๑) นายจำนงค์ ทรมจันทร์	ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเชียงราย
จังหวัดเชียงราย
(๑๒) นายปรีชา ชาญณรงค์	รองผู้อำนวยการ โรงเรียน โยธินบูรณะ
กรุงเทพมหานคร
(๑๓) นางสาวศุภิภรณ์ อาจนาเสียว	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนพญาเม็งราย
จังหวัดเชียงราย
(๑๔) นายณรงค์ สายทอง	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนนางรองพิทยาคม
จังหวัดบุรีรัมย์
(๑๕) นายปณิธาน ณ นคร	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช
จังหวัดนครศรีธรรมราช
(๑๖) นายจรัส กลิ่นหอม	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร
(๑๗) นางมัทนา มาละวงษ์	ครู คศ. ๑ โรงเรียนบุญเรืองวิทยาคม
จังหวัดเชียงราย
(๑๘) นายอดิสร ภู่ประกาศกร	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนเทิงวิทยาคาร
จังหวัดเชียงราย
(๑๙) นายสงกรานต์ จันทร์น้อย	ครู คศ.๒ โรงเรียนพัทลุงวิทยาคม
จังหวัดพัทลุง

๔.๒ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

นายกงจักร ศักดิ์เจริญ

นิติกร

(๗๘)

(๖)

ประเทศไทยได้ ให้ยึดระดับการศึกษาเดิมของสถานศึกษานั้นเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๓๘ วรรคห้า

ไม่มีการแก้ไข

๓. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการการศึกษามาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นางสาวชองศรี ชาราภูมิ)

เลขานุการคณะกรรมการการศึกษามัธยมศึกษา

(๓/๙)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้อยู่ในเขตพื้นที่
การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร
วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วย
การอาชีวศึกษา

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

ในกรณีที่สถานศึกษาใดจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาแต่ไม่ได้รับวิทยุวิทยุที่ส่ง การกำหนดให้สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากลาง ให้ใช้ระดับการศึกษาของสถานศึกษานั้นเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาก็ได้

(๑) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ

(๒) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือ การศึกษาคตามอัธยาศัย

(๓) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ

(๔) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่ การศึกษา”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๕๖๕๖

(๘๑)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขรับ 3136
วันที่ 29 มิ.ย. 2553
เวลา 10.11 น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ เมษายน ๒๕๕๓

วันที่ ๓๓๐

๖.๑๑

วันที่ ๒๐

๒๖

๒๓ ๒๐ พ.ค.

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และ

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานนิติ

ที่ ๖ (๒) / ๒๕๕๓
ที่ ๒๙ / เม.ย. / ๕๓
เวลา ๑๐.๓๐ น.

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๓๖

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชน
ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ ตามบัญชีข้างท้าย รวม ๒๑ ฉบับ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของ
คณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๔
เมษายน ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้
ดังกล่าว และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๓

(นายสุวิจักขณ์ นาควิระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บัญชีร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
๒. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤชัย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๓. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๔. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายอำนาจ คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๕. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๖. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๗. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายวิทธยา บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๒,๖๐๒ คน เป็นผู้เสนอ)
๘. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
๙. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤชัย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๑๐. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๑๑. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายอำนาจ คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๑๒. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๑๓. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๑๔. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายวิทธยา บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๓,๙๔๐ คน เป็นผู้เสนอ)
๑๕. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
๑๖. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤชัย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๑๗. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๑๘. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายอำนาจ คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๑๙. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๒๐. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๒๑. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายวิฑูรย์ บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๓,๘๑๒ คน เป็นผู้เสนอ)

(๘๕)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มมาตรา ๓๘ วรรคห้า)

เหตุผล

โดยที่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีระบบการบริหารและการจัดการศึกษาของทั้งสองระดับรวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาการพัฒนาการศึกษา สมควรแยกเขตพื้นที่ศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๘๖)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม)
- (๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)
- (๓) กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๘)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วยโรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าวซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษาทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤาชัย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(นางวรศลี สุวรรณปริสุทธิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(นายอำนาจ คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(นายวิทย์ยา บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๒,๖๐๒ คน เป็นผู้เสนอ)

(๘๗)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ มีบทบัญญัติให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา รวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีปัญหาในทางปฏิบัติ เกิดความไม่คล่องตัวส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษา และเกิดปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาการศึกษาของชาติ สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง
กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาชั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของ
เขตพื้นที่ศึกษาก็ได้

- (๑) การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ
- (๒) การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือ
การศึกษาตามอัธยาศัย
- (๓) การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ
- (๔) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่
การศึกษา”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางสุภาวดี ตันตระกูล)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๑

สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวม ๓ ฉบับ ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เนื่องจากการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีเขตพื้นที่การศึกษารับผิดชอบการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ทำให้ไม่สอดคล้องกับภารกิจ การบริหาร และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับดังกล่าว รวมทั้งเกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนา การศึกษานั้น สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาก่อเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็น การพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

เนื่องจากการจัดระเบียบบริหารราชการในเขตพื้นที่การศึกษากำหนดให้ แต่ละเขตพื้นที่การศึกษาประกอบด้วยศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมี เขตพื้นที่การศึกษารับผิดชอบการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและระดับ มัธยมศึกษา ทำให้ไม่สอดคล้องกับภารกิจ การบริหาร และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับ ดังกล่าว รวมทั้งเกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา นั้น สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษา ออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหาร และการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้น ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วย การศึกษาแห่งชาติ

๑.๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เนื่องจากการปรับปรุงเขตพื้นที่การศึกษาเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อรับผิดชอบการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู

และบุคลากรทางการศึกษาซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ทำให้ต้องปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับเขตพื้นที่การศึกษานั้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) กำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๒) กำหนดให้สถานศึกษาขยายโอกาสที่จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่สามอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๘)

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(๑) กำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาโดยแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓)

(๒) กำหนดให้สถานศึกษาขยายโอกาสที่จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่สาม ให้อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๖)

๒.๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนของกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษาในส่วนของอนุกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๕) และมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง)

(๒) กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนของกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และการดำเนินการของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเดิมเพื่อทำหน้าที่เป็น อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

(๓๒)

(๓) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับการบริหารงานบุคคล การดำเนินการทางวินัยและการอุทธรณ์ที่เกี่ยวกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเดิมซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการ และอยู่ในอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑) เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วย โรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการ บริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษา ดังกล่าวซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหาร และจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒) สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งและวรรคสาม)

๒.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนด ว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษา และระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๑)

๒.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริมและ สนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของ มาตรา ๓๑)

(นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤทธิชัย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.) ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วย โรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียน การสอน และการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่ศึกษาดังกล่าวซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการ พัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษารวมของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้น ดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความในมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัตินี้แทนโดยให้แก้ไขเรื่องการบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษาโดยให้ยึดเขตคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐานปริมาณ สถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาอาชีวศึกษา (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความในมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัตินี้แทน โดยกำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ

สภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษา

๒.๓ กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๕

“สำหรับสถานศึกษาใดที่มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและของ
มัธยมศึกษาสมควรจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนด
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้า ของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
(ร่างมาตรา ๗)

(นางวรศุติ สุวรรณปริสุทธ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการศึกษา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒
วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วย
โรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการ
บริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษา
ดังกล่าวซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา
ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหาร
และจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผล
ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของ
ประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม)

๒.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของ
ประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)

๒.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริม
และสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้า
ของมาตรา ๓๘)

(นายอำนาจ คุ้มผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ มีบทบัญญัติให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา รวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีปัญหาในทางปฏิบัติเกิดความไม่คล่องตัวส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษา และเกิดปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาการศึกษาของชาติ สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่มัธยมศึกษา และสถานศึกษาซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาสที่จะจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่สามได้กำหนดให้อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

๒.๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีอำนาจกำหนดว่าสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรอยู่ในกำกับดูแล ประสาน และส่งเสริมสนับสนุนของเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหรือเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา

(นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

เนื่องจากการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีเขตพื้นที่การศึกษารับผิดชอบการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ทำให้ไม่สอดคล้องกับภารกิจ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับดังกล่าว รวมทั้งเกิดความไม่สอดคล้องในการพัฒนาการศึกษานั้น สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษานแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

๒.๒ กำหนดให้สถานศึกษาขยายโอกาสที่จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่สามอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

๒.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๘)

(นายประสิทธิ์ ทัฬหีรัตน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

สรุปสาระสำคัญของหลักการในร่างกฎหมาย

สาระสำคัญ

๑. หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

๒. แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม)
๓. กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)
๔. กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๘)

(นายวิฑูรย์ บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๒,๖๐๒ คน เป็นผู้เสนอ)